

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9Csp/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120246046
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6120246046.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, spol. s r. o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpený v konaní: Remedium Legal, spol. s r. o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava proti žalovanému: C. Š., X.. XX.XX.XXXX, V. L. E. XXX/XX, XXX XX Ž. X. P., právne zast.: Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kostová, IČO: 44 465 203, Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, o zaplatenie 768,17 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Súd žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **v rozsahu 100 % trov konania**.

o d ô v o d n e n i e :

1/. Žalobca prostredníctvom splnomocneného advokáta podal na OS Banská Bystrica (upomínací súd) dňa 19.2.2020 žalobu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 767,11 €, ako i príslušenstva z titulu nadobudnutia pohľadávky od postupcu Home Credit Slovakia a.s. Piešťany zmluvou o postúpení pohľadávok s tým, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky z titulu uzatvorenej úverovej zmluvy zo dňa 13.8.2012 a žalovaný ako dlžník za zmluvne dohodnutých podmienok neplnil svoju povinnosť pravidelnej úhrady úveru formou splátok v dôsledku čoho došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a následnému postúpeniu pohľadávky postupcu na žalobcu ako postupníka.

2/. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 23Up/386/2020 dňa 16.3.2020. Žalovaný v zákonom stanovenej lehote voči vydanému platobnému rozkazu podal odpor v dôsledku čoho upomínací súd dňa 24.06.2020 postúpil vec na prejednanie tunajšiemu súdu ako súdu miestne a vecne príslušnému s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 3 Zák. č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov.

3/. Tunajší súd postupom v zmysle ustanovenia § 167 ods. 4 a nasledujúce Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) doručil pre žalovaného písomné vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu k odporu.

4/. Právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 6.07.2020 namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, opakovane ako v odpore voči vydanému platobnému rozkazu i v tomto vyjadrení poukazoval na skutočnosť, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky aj s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách (Zák. č. 483/2001 Z. z.). Spochybňoval tvrdenia žalobcu o tom, že pre žalovaného právnym predchodcom žalobcu bola riadne doručená výzva na splnenie jeho splatného peňažného záväzku a tiež akýmkoľvek spôsobom mu bolo doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Tvrdil tiež, že žalobca nezaslal pre žalovaného ani len oznámenie o

postúpení pohľadávky. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu zdôrazňoval, že tvrdenia žalobcu odkazujúce na podací hárok preukazujúci odoslanie upozornenia výzvy na splnenie splatného záväzku zo dňa 2.10.2017 nie je možné považovať za dôkaz, ktorý relevantným spôsobom preukazuje to, že žalovanému bola doručená takáto výzva. Výzva k splateniu celého záväzku zo strany právneho predchodcu žalobcu zo dňa 27.11.2017 (čl. 56 spisu) nebola vôbec pre žalovaného doručená a tiež nebolo pre žalovaného doručené oznámenie o postúpení pohľadávok z právneho predchodcu žalobcu na samotného žalobcu. Žalovaný tvrdil, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že takéto listiny sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného. Aj predložený podací hárok žalobcom zo dňa 29.11.2017 (čl. 55 spisu) ani len nepreukazuje, čo malo byť pre žalovaného doručované a preukazuje len odoslanie neznámej zásielky.

Žalovaný namietol tiež samotnú platnosť úverovej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným s tým, že zmluva je formulárového charakteru, bez možnosti ovplyvnenia žalovaným ako spotrebiteľom a je postavená na „dohode“ zmluvných strán o spravovaní právnych vzťahov založených zmluvou Obchodným zákonníkom, čo podľa žalovaného predstavuje neplatné dojednanie v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ) a spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy a preto ak je zmluva neplatná od počiatku, účastníci zmluvy si majú vrátiť čo každý podľa zmluvy dostal a ak žalovaný čerpal posledný úver formou revolvingu posledné finančné prostriedky dňa 18.5.2017, týmto dňom začala plynúť právnemu predchodcovi žalobcu dvojročná subjektívna premlčacia doba (§ 107 ods. 1 OZ), ktorá márne uplynula dňa 18.5.2019 a žaloba na súd bola podaná až po uplynutí subjektívnej premlčacej doby dňa 19.2.2020.

5/. Súd doručil vyjadrenie žalovaného žalobcovi, spolu s predvolaním na pojednávanie, ktoré súd určil na deň 29.9.2020 na ktorý termín pojednávania súd všetky strany sporu riadne a včas predvolal. Pojednávania sa zúčastnili právni zástupcovia strán sporu.

6/. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že sa pridriava skutočnosti uvádzaných v žalobe, odkázal na písomné podania a listinné dôkazy, ktoré boli predložené súdu spolu so žalobou. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť prioritne z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky, z dôvodu neplatnosti zmluvy o úvere, namietal premlčania uplatňovaného nároku a odkázal na písomné podania vo veci učené stranou žalovanou.

7/. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

Žalobca odôvodňoval uplatňovaný nárok na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 767,11 € spolu s príslušenstvom voči žalovanému s odkazom na uzatvorenú zmluvu o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu Home Credit Slovakia, a. s. a žalovaným zo dňa 13.08.2012 (čl. 11 spisu), obsahom ktorej zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru vo forme revolvingu vo výške kreditného limitu 2.000,- €, dojednanej mesačnej splátky vo výške 4 % z dlžnej čiastky, ročnej úrokovej sadzbe 26,28 %, priemernej hodnote RPMN 21,82 %, s termínom splatnosti splátky v 20 deň v mesiaci.

V žalobe žalobca tvrdil, že žalovaný ako dlžník neuhradil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť a preto právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 2.10.2017 (čl. 54 spisu) vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 333,96 € a následne vyzval k splateniu celého úveru žalovaného výzvou zo dňa 27.11.2017 do 15 dní od spísania výzvy (čl. 56 spisu). Následne pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2020.

Podľa žalobcu žalovaný do dňa podania žaloby čerpal úver formou revolvingu vo výške 4.037,83 € a poskytol len čiastočnú úhradu vo výške 3.270,72 € a preto dôvodne žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 767,11 € dňa 28.03.2019 (prehľad čerpania a úhrad na úverovom účte čl.18 až 19 spisu).

Žalobca zdôrazňoval, že preukázal svoju aktívnu legitímáciu v konaní Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky a podľa žalobcu relevantným oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky je bez ďalšieho, založená aj jeho aktívna legitímácia na vymáhanie postúpenej pohľadávky.

8/. Žalovaný v konaní prioritne namietal aktívnu vecnú legitímáciu na strane žalobcu s poukazom na skutočnosť, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom zo dňa 29.4.2019 z dôvodu, že pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu písomne nevyzval žalovaného na splnenie jeho splatného záväzku, čím došlo k porušeniu zákonného ustanovenia § 98 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.

z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v čase účinnosti postúpenia a žalovaný tvrdil, že ani len výzva na splatenie dlhu, následné oznámenie o zosplatnení a v konečnom dôsledku ani oznámenie o postúpení pohľadávky mu nebolo žiadnym spôsobom oznámené a nedostalo sa do jeho dispozičnej sféry. Žalobca podľa žalovaného neprodukoval ani žiadny listinný dôkaz preukazujúci jeho tvrdenia o tom, že takýmto spôsobom postupník, resp. postupca postupovali.

9./ Povinnosť súdu skúmať vecnú legitímáciu, či už aktívnu alebo pasívnu, aj bez návrhu zdôraznil i Ústavný súd Slovenskej republiky (nález I. US 407/2016). Keďže skúmanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, aj pokiaľ žiadna zo strán sporu nenamieta nedostatok vecnej legitímácie pre prípad jej zistenia, resp. nedostatkov na strane žalobcu, to má vždy za následok zamietnutie žaloby. Prioritne preto i v prejednávanej veci súd skúmal aktívnu vecnú legitímáciu na strane žalobcu, ktorú spochybňoval žalovaný.

Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany konania v hmotnoprávnom vzťahu niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu a v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní.

Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou, resp. pasívnou je vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní nutné rozumieť oprávnenie alebo povinnosť strán sporu vyplývajúce z hmotného práva s tým, že takúto vecnú legitímáciu má ten, komu svedčí stav z hmotného práva a kto je nositeľom subjektívneho práva alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúce z hmotného práva. Žalobca môže byť úspešný v konaní len pokiaľ je nositeľom takéhoto hmotnoprávneho oprávnenia a žalobe proti žalovanému je možné vyhovieť len pokiaľ žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti.

10./ Zmluva o úvere patrí medzi absolútne obchody v a teda sa na ňu majú vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Právny predchodca žalobcu však poskytol tento úver v rámci predmetu svojho podnikania (nie ako bankový subjekt) a žalovaný ho za týmto účelom prijal, spíňal definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. a zmluva takto uzatvorená je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 1 citovaného zákona a úver je nutné posudzovať ako úver spotrebiteľský.

Zároveň obe strany spíňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou i z tohto dôvodu, čo v konaní nerozporovala žiadna zo strán sporu.

Súd vec právne posúdil :

11./ Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 17 Zák. č. 129/2010 Z. z. v platnom znení ku dňu postúpenia pohľadávky právneho predchodcu na žalobcu práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa, alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12/. Povinnosťou strán sporu je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V sporovom konaní postihuje dôkazné bremeno obe sporové strany. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností zaťažuje tú stranu sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (pozri Uznesenie NS SR sp.zn. Obo/52/2010 zo dňa 24.06.2010).

13/. V rámci dokazovania žalobca v konaní uvádzal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu ako postupníka na žalobcu ako postupcu z titulu uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávok, s tým, že boli dodržané všetky podmienky v zmysle zákona. Žalobca tvrdil, že žalovaný ako dlžník bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči veriteľovi vo výške 333,96 € a zároveň bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok výzvou zo dňa 2.10.2017, a tiež podľa žalobcu výzvou zo dňa 27.11.2017, kedy došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Následne právny predchodca žalobcu postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019 pohľadávku na žalobcu a žalobca opakovane zdôrazňoval, že preukázal svoju aktívnu legitímáciu v konaní a zaslal pre žalovaného aj oznámenie o postúpení pohľadávky. Podľa žalobcu relevantným oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky je bez ďalšieho, založená aj jeho aktívna legitímácia na vymáhanie postúpenej pohľadávky.

Žalobca zdôrazňoval tiež, že doručenie písomnej výzvy na úhradu dlžných splátok ako i oznámenie o zosplatnení úveru bolo doručované žalovanému, no takéto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom súdu nepreukázal, nepredložil doručenkou o prevzatí písomností žalovaným a ani len doručenkou preukazujúcu pokus o doručovanie písomností zo strany veriteľa pre žalovaného ako dlžníka, ale predložil len podací hárok na poštový úrad, z ktorého listinného dôkazu nie je možné ani len špecifikovať čo bolo právnym predchodcom žalobcu odosielané a nie už vôbec preukazovať, že písomnosť bola pre adresáta aj doručená.

14/. Bez vykonania ďalšieho bližšieho dokazovania v danej veci súd prioritne zameral a skúmal aktívnu legitímáciu na strane žalobcu a dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaný, pretože súd zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019, ktorú uzatvoril žalobca ako postupník s postupcom Home Credit Slovakia, a. s. Piešťany, považuje za neplatný právny úkon s poukazom na ustanovenie § 39 OZ, taktó uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok odporuje zákonu.

Žalobca v konaní nepreukázal, že právo podľa § 565 OZ uplatnil právny predchodca žalobcu najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil žalovaného (dlžníka) v postavení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len v konaní nepreukázal splnenie týchto podmienok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nepreukázal, že uplatnil právo v zmysle § 565 OZ po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, neuviedol ani len s ktorou splátkou je žalovaný v omeškaní a už vôbec nepreukázal ani to, že žalovaného ako spotrebiteľa upozornil na uplatnenie práva minimálne v 15 dňovej lehote a po uplynutí troch mesiacov od omeškania.

Žalobca nepreukázal doručenie výzvy na úhradu dlžných splátok zo dňa 2.10.2017 ako to tvrdil (čl. 54 spisu) a ani oznámenie o zosplatnení zo dňa 27.11.2017 (čl. 16 spisu) a tiež samotné oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 06.05.2019.

Ak sa doručenie takýchto písomností snažil žalobca preukazovať podacím hárkom pod č. pre žalovaného, nie je ani len zrejmé z takéhoto listinného dôkazu kedy bola listina odoslaná a čo bolo predmetom doručenia a už vôbec nie, že takáto výzva bola pre žalovaného akýmkoľvek spôsobom doručená.

Splnenie povinnosti odoslania písomnej výzvy o dlžných splátkach a následnom zosplatnení a tiež oznámení o postúpení pohľadávky nemohol žalobca konvalidovať ani s poukazom na všeobecné obchodné podmienky pokiaľ by to v nich bolo dohodnuté a to z dôvodu, že nemožno dohodou zmluvných strán platne dojednať nevyvrátiteľnú podmienku ako fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručení len z titulu jej odoslania bez toho, aby sa reálne dostala do dispozičnej sféry adresáta. (Rozsudok KS BB 15Co/1/2017, KS Trenčín 6Co/312/2017, KS BB 16Co/1029/2015, 16Co/825/2015, KS Bratislava 7Co/297/2016).

15/. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka na uplatnenie tohto práva. Zo strany právneho predchodcu žalobcu upozornenie a výzva na úhradu dlžných splátok formou upozornenia pre žalovaného nebolo doručené a je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom (s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom v s odkazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ teda nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie s týmto spoplatnením (údajne) vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka totiž k danému obdobiu vôbec neexistovala a v čase postúpenia pohľadávky nebola splatnou. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019 uzavretá medzi žalobcom ako postupníkom a jeho právnym predchodcom ako postupcom je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho žalobca nie je subjektom aktívne vecne legitimovaným v danom spore.

Je nutné prihliadať aj na ustanovenie § 17 Zák. č. 129/2010 Z. z. a nesplnenie zákonných podmienok, už právnym predchodcom žalobcu na to, že pohľadávka ktorú mal pôvodný veriteľ voči dlžníkovi (v postavení spotrebiteľa) nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru ako bolo v zmluve dohodnuté a takáto pohľadávka sa nestala ani splatnou pred termínom konečnej splatnosti pre nedodržanie postupu zo strany veriteľa v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nemohol potom platne ani pôvodný veriteľ pohľadávku zo spotrebiteľského úveru postúpiť na žalobcu.

16/. V zmysle ustanovenia § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku ak by postúpenie odporovalo zákonu. Žalobca nepreukázal a ani len netvrdil, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ mohol žiadať o zosplatnenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky zo strany dlžníka (žalovaného) na základe dohody zmluvných strán v zmysle zmluvy o úvere. Na viac s odkazom na vyššie citované ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy v splátkach môže dodávateľ (právny predchodca žalobcu) uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Žalobca nepreukázal, že žalovaný ako spotrebiteľ bol vôbec vyzvaný a upozornený na úhradu dlžných splátok a nie to ešte na oznámenie s ktorou splátkou bol žalovaný v omeškaní, nepreukázal doručenie oznámenia o zosplatnení a ani oznámenie o postúpení pohľadávky ako to v konaní tvrdil. Tým žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu v konaní.

17/. Záverom súd dodáva, že sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu (uvádza aj v iných konaniach) o doručovaní písomností pre dlžníkov - spotrebiteľov takzvanou teóriou dôjdenia s tým, že žalobca považuje za riadne doručení písomnosť pre spotrebiteľov len zaslanie písomnosti obsahujúcej právny úkon bez toho, aby sa takáto písomnosť dostala i do dispozičnej sféry týchto dlžníkov- spotrebiteľov. Ani v tomto konaní žalobca neprodukoval žiadny dôkaz o tom, že jeho právny predchodca oznámil žalovanému jednak samotné postúpenie pohľadávky na žalobcu, čím je založená aktívna legitímácia v konaní žalobcu, keďže takýto dôkaz súdu predložený zo strany žalobcu nebol.

18/. Keďže otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je prioritnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti uplatňovaného nároku a súd dospel k záveru s odkazom na vyššie uvedené, že žalobca takúto aktívnu legitímáciu nemá, bez ďalšieho dokazovania súd žalobu zamietol.

Z tohto dôvodu pri rozhodovaní nevykonával súd ani žiadne ďalšie dokazovanie týkajúce sa dôvodnosti, resp. nedôvodnosti vznesenej námietky premlčania uplatňovaného nároku zo strany žalovaného.

19/. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal a to v rozsahu 100 % trov konania.

20/. S odkazom na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).